

МІСТЕЦЬ

№9 (53) Березень 2015 р.

Газета Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

Весні дорогу!

Щоразу прихід весни спонукає кожного з нас по-новому подивитися на життя і гостріше відчуття, наскільки воно, попри все, прекрасне. У нашій країні весна стартує чудовим святом – 8 березня – Міжнародним жіночим днем.

В усіх сферах нашого багатогранного життя самовіддано творчо трудяться жінки. Представниці прекрасної статі, зокрема, у мистецтві посідають чільне місце. Тож турботливі жіночі руки, чуйне серце потрібні там, де необхідна особлива увага, інтуїція, відчуття прекрасного, загострені почуття.

Немає більш хвилюючих і близьких для нас слів, ніж мати, дружина, кохана, дочка!

Нехай весняне свято і всі наступні дні будуть світлими і радісними, нехай мир, щастя і злагода панують у наших домівках, милі наші жінки!

Ми вас щиро любимо і поважаємо. Нехай доля буде прихильною до вас, а весняне сонце завжди вас зігріває, хай завжди посміхається вам удача!

З глибиною поваги
ЧОЛОВІКИ ІНСТИТУТУ

МАТЕРІ

Я з'явилась на світ,
і найперше,
побачила – промінь,
що злетів з твоїх уст
і очей,
наче сонця тепло.
Твоя ніжність –
найперший мій
лагідний спомин,
Поприти, те,

що на дворі
укотре усе замело.
Я лежала

у тебе на грудях,
а там серце твоє
Билось так,
наче разом з моїм
назавжди заодно.

Я лежала на плечах,
неначе в затишній
колиці,
А навколо не небо,
а синьо-зіркове
рядно.

Ось цілуєш мене,
а я тану,
неначе із цукру.
Потім дивишся ніжно
й дивишся
«Виросла? Ні?»
Чи велика, мала...

але взяти тебе
за руку
Мені хочеться
завжди найбільше
всього.

Я пішла у цей світ,
і далеко тепер
я від тебе,
Та я завжди
твоє невидюче
веселе маля,
А тому ані суму,
ні сліз нам з тобою
не треба.

Я любитиму
завжди тебе,
рідна мати моя.

Вероніка КУШНІР,
студентка I курсу, ГД-II

У Херсонському національному технічному університеті відбувся III Всеукраїнський студентський конкурс книжкового знаку пам'яті Фелікса Кідера. Ректор університету Ю. М. Бардачов щиро подякував керівництву нашого

НАГОРОДИ СТУДЕНТАМ

закладу за активну участь студентів у цьому заході, за високий професіоналізм, креативність їхніх творчих робіт, за інноваційний підхід до вирішення складних графічних завдань.

Відбувся також фестиваль «ТАW». Почесні дипломи отримали Н. Стрельченко, А. Бабій, С. Мінайченко, Р. Дорошенко, О. Міронішин, А. Кононенко, Н. Горелікова, М. Юрова, А. Шведюк.

Щиро вітаємо всіх!

УСПІШНИЙ РЕЗУЛЬТАТ ТВОРЧОЇ РОБОТИ

Випускники захистили дипломи

З 16 по 18 березня 2015 року в Київському державному інституті ім. Михайла Бойчука відбулася найважливіша подія для колективу. Свої дипломні роботи ОКР «Спеціаліст» захищали випускники факультету дизайну середовища та промислового дизайну, графічного дизайну та комп'ютерної графіки, а також декоративно-прикладного мистецтва. З хвилюванням чекали на логічне завершення навчання у закладі і студенти, і викладачі випускових кафедр. Адже перед ДЕКАми, які очолювали знані мистці професори Вадим Абизов (Київ) та Ростислав Шмагало (Львів), необхідно було представити свою творчість, вміння професійно донести словом власну концепцію дипломної роботи.

Велике враження справили триптихи «Родина» випускниці спеціалізації «Монументально-декоративний живопис» Ізабелли Стасюк (кер. О. Пасіка). Дівчині вдалося символічно виразити поняття родини. Середня частина триптиха, як окрема композиція, наближена до ікони «Покрова». Перебування під захистом Богородиці груп людей різного віку, а в даному випадку сім'ї, втілює ідею небесного покровительства не окремій людині, а народу, державі. Дві бокові частини, власне, родина, як і на середньовічних картинах, ліворуч чоловіки, праворуч жінки. У руках Богородиця тримає вишитий український рушник, як символ святого омофору, яким вона покриває християн.

Сама дипломниця була одягнена в українські строї і вся ця атмосфера дихала чистотою і святістю. Звичайно, робота отримала похвалу ДЕКА.

Представниця цієї ж спеціалізації Марина Тимошенко своєю дипломною роботою – монументально-декоративним живописом «Дерево життя» викликала оплески присутніх і отримала заслужену високу оцінку членів Державної екзаменаційної комісії.

Цьогоріч випускники продемонстрували напрочуд сильні роботи. Відчувається цілеспрямована, копітка праця і студентів, і викладачів. Слід відзначити Лілію Авдєєву (комплекс концептуальних видовищних костюмів «Україна понад усе» (кер. Г. Забашта); Альону

Солодку (колекція концептуального жіночого одягу «Птахи – символ України» (кер. Н. Дяченко-Забашта). Роботу відзначено похвалою ДЕКА. Завідувач кафедри художнього текстилю та моделювання костюма професор Л. Є. Жоголь може бути задоволена своєю ученицею Тетяною Бак, яка представила різнофактурний гобелен «Осінь», виконаний у теплих вохрихистих тонах. Ця робота може бути окрасою будь-якого інтер'єру.

Комісія та присутні високо оцінили роботи з дерева (Сергій Голуб «Пісня оберегу»; Арсеній Павлюк «Шлях пізнання»); з металу (Данило Голота «Гетьманська булава «Гошака»; Валерія Терзіогло «Ювелірний набір»; Тетяна Базиліук «Набір підвісок»; Павло Авдєєв «Набір прикрас»). А декоративна шкатулка «Задзеркалля» Марії Усіченко (кер. А. Кулігін) за книгою «Аліса в країні чудес» просто вразила стилем виконання, фантазійністю задуму та втіленням ідеї і заслужила похвалу ДЕКА.

Традиційно цікаво прохо-

дили захисти дипломів у керамістів. Вони, як завжди створили надзвичайно ефектну експозицію, яка дозволила роздивитися членам Дек і всім присутнім твори випускників зблизька і в усіх ракурсах. Тепло рук і випаленої глини передали у своїх творах Сніжана Довгошей (декоративна композиція «Заквітчані», кер. Л. Нагірняк); Христина Кузьменко (декоративна композиція «Триптих», кер. Т. Музиченко); Ольга Плоха (Об'ємно-просторова композиція «Хранителі земного», кер. Л. Нагірняк). Червону емаль, автором якої є колишній викладач нашого інституту, заслужений художник України Оксана Грудзинська, використала у своїй роботі «Еволюція трипільських берегинь» (кер. Л. Нагірняк). Софія Горбачевська, а найвищу оцінку і похвалу ДЕКА отримала Катерина Шеханіна за декоративну композицію «Протистояння» (кер. Л. Нагірняк). Глядачі схвалили й декоративну композицію з підсвічників Ілони Романової «Тепло душі» (кер. Т. Музиченко).

Майстер-клас з петриківського розпису

10 лютого 2014 року студенти спеціалізації «монументально-декоративне мистецтво» інституту імені М. Бойчука взяли участь у майстер-класі з петриківського розпису, проведеному студентами Дніпропетровського театральнo-художнього коледжу під керівництвом відомої майстрині Тетяни Гарькової у Центрі української культури і мистецтва. Атмосфера дійства на тлі виставки петриківських орнаментів вирізнялася особливою зосередженістю на роботі, прагненням засвоїти нові прийоми виконання та бажанням допомогти у цьому.

Поруч із студентами із задоволенням працюва-

ли над виконанням розписів також ректор Ринат Салімов та доцент кафедри художнього текстилю Василь Андріяшко. Задоволення від спілкування зі своїми колегами, нові вміння втілювалися у нехай ще не завжди досконалі малюнки у стилістиці відомої Петриківки.

Співпраця між навчальними закладами триватиме і надалі – через стажування співробітників, обмін методичними матеріалами, участь дніпропетровських студентів у конференціях та виставках нашого ВНЗ або й подальше їх навчання у КДІДПМД ім. М. Бойчука.

УСПІШНИЙ РЕЗУЛЬТАТ ТВОРЧОЇ РОБОТИ

Цікаві проекти представили випускники обох дизайнерських факультетів. Це Надія Молотковець («Дизайн літнього театру в парку ім. Т. Шевченка в м. Одеса», кер. В. Сафронов); Олена Дюжева («Дизайн-проект інтер'єрів торгово-розважального комплексу в м. Київ», кер. В. Абизов); Анастасія Вознюк («Дизайн-проект навчально-виховного комплексу в с.

Вільховець Бугуславського р-ну, Київської обл.», кер. Т. Малік); Денис Власенко («Компактна кухонна система», кер. В. Кошуба) – похвала ДЕК. Отримали високі оцінки й графіки. Це Ксенія Петрушак («Дизайн серії книжок з мистецтва», кер. В. Чебанік) – відзнака ДЕК; Ольга Шпак («Дизайн прописів з каліграфії «Чистописання», кер. О. Друганов) – похвала ДЕК. Віра Білостоцька («Розробка системи візуальної навігації міського простору

м. Києва», кер. О. Старанчук); Марія Дарій («Серія каліграфічних плакатів «Український рукописний шрифт як образ історії», кер. О. Мікула); Оксана Капранова («Візуальний супровід плакатної вуличної акції», кер. О. Старанчук) та інші.

Ось такі вони наші вихованці, талановиті, роботящі. Впевнені, що в майбутньому вони привнесуть своїми творчими роботами у життя веселку почуттів і любов до рідної землі.

Зустріч з представниками мерії Сан-Ліса

Наприкінці січня у КДІДПМД ім. М. Бойчука відбулася зустріч представників Печерської районної адміністрації міста Києва та представників мерії міста Сан-Ліса (Франція), зокрема, Жан-Поль Амюд з викладачами та адміністрацією інституту.

На зустрічі гості запропонували інституту взяти участь у розробці програми святкування 10-річчя співпраці між Печерським районом та містом Сан-Ліс.

Оскільки у місті Сан-Ліс, розташованому неподалік від Парижа,

шанують пам'ять київської князівни, а згодом королеви Франції Анни Ярославни, французькі гості виявили бажання долучити наших студентів та викладачів до створення панно, присвяченого нашій співвітчизниці, показу костюмів Княжої доби, розробки плакатів, а можливо, і до роботи над ескізами ландшафтного парку у Сан-Лісі.

Тож сподіваємось на вдалу та плідну співпрацю і на успішну реалізацію запланованих заходів.

ДИПЛОМНІ РОБОТИ НА ВИСТАВЦІ

У лютому 2015 року в Центрі української культури та мистецтва відкрилася виставка творів графічного дизайну нашого Інституту, на якій було представлено дипломні роботи випускників. Серед них – створення фірмового стилю, оформлення книжок, виконання різноманітних календарів та ін. Від дня відкриття експозиція користується великим інтересом глядачів.

Цей захід стане початком низки цьогорічних експозицій нашого інституту у відомому культурному Центрі, з яким ми успішно співпрацюємо протягом кількох років.

А ПАМ'ЯТЬ ЩЕМНА У СЕРЦЯХ

Звістка про те, що в зоні АТО від рук російських диверсантів загинув один із студентів нашого інституту Олексій Дурмасенко швидко поширилася серед викладачів і студентів. Сталося це 29 грудня 2014 року...

Ким був цей 25-річний юнак, боєць-доброволець 93 бригади, «Кіборг» з позивним «Динамо»?

Олексій народився в Києві 1 червня 1989 року. Його здібності до мистецтва батьки помітили рано й віддали на навчання до Дитячої академії мистецтв. Всього свій вільний час хлопець віддавав навчанням зі скульптури, живопису, рисунка.

Олексій був шульгою і все робив по-своєму, якимось особливо, незвично... Життєрадісний і щирий з друзями, старший брат, готовий завжди захистити молодших сестер. Він завжди був поряд, вигадував цікаві ігри, вчив ліпяти скульптури з піску влітку, а взимку зі снігу.

Крім занять в Дитячій академії мистецтв, Олексій захоплювався спортом. Він був закоханий у футбол, який на певний час став головним у житті хлопця. І хоча з Дитячої академії довелося піти, та юнак продовжував займатися в гуртку образотворчого мистецтва в Київському палаці дітей та юнацтва. Його улюбленими техніками були акварель і пастель. Закінчивши школу, Олексій починає працювати. Він займається оформленням інтер'єрів клубів і ресторанів, проте усвідомлює, що для підвищення фаховості йому необхідно отримати вищу художню освіту. З другої спроби йому вдається поступити до Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука.

Життя посміхалося Олексію, а він прагнув пізнати світ, набувати майстерності у мистецтві. Йому було цікаво все – модельний бізнес, створення комедійної групи, флористичне мистецтво. Останнє, як з'ясувалося, стало його покликанням. Своїми великими чоловічими руками він створював тендітні вишукані букети і композиції. Серед його замовників було багато відомих особистостей. У квітні 2011 року

Олексій зі згоди батьків приймає рішення їхати до Москви, підвищувати кваліфікацію. Тоді здавалося, що саме там хлопець зможе досягти кар'єрного зросту. І не безпідставно. З часом молодий дизайнер зміг перекопати місцевих господарів елітних квіткових салонів у своїй фаховості й неабиякому таланті. За 2 роки він став провідним флористом у елітному салоні на Рубльовці.

Під час Революції Гідності Олексій Дурмасенко приїхав у Київ і брав участь у подіях на Майдані. Тоді ще ніхто не знав, яка трагедія розгорнеться пізніше, коли Росія анексує Крим і за допомогою сепаратистів зазіхне на цілісність нашої країни. На Майдані Олексій отримав перше осколкове поранення у ногу.

Після перемоги Євромайдану, Олексій пішов добровольцем захищати свій дім, свою сім'ю. Лише батько хлопця та вірні друзі знали скільки Юнак доклав зусиль, щоб його призвали до лав Збройних сил України. Після двотижневих навчань у львівській області Олексій потрапив до 93 механізованої бригади і став старшим стрільцем. За місяць його з побратимами відправили на передову в одну з найгарячіших точок АТО – в Піски. Там проходило бойове «хрещення» Олексія Дурмасенка.

Згодом він попросив у командування, щоб його направили у підрозділ, який прямував у Донецький аеропорт для ротації. Понад два тижні тут пройшли під кулями. Та все ж наші військові утримували позиції, даючи відсіч ворогам. Олексій з двома товаришами встановили прапор на відбитому у ворога

терміналі. Після боїв за аеропорт Олексія нагородили п'ятиденною відпусткою. Але навіть перебуваючи вдома, в своїх думках він був на бойових позиціях, хвилювався за товаришів.

Відпустка минула швидко, Олексій повертався на Схід і попри серйозність ситуації, здавалося, що все складається добре. У день від'їзду дощило, всі, хто проводжав хлопця, жартували, говорили, що дощ у дорогу – це добрий знак.

Батько Олексія усвідомив, що його хлопчик дійсно став дорослим, розсудливим, мудрим. Він сказав батькові: «Я почав цінувати життя, коли повернувся, житиму інакше...».

Протягом тижня перед трагедією щодня телефонував татові. Олексій казав, «що так тихо, аж сумно». Це було 28 грудня 2014 року. А вже 29 грудня о 9. 30, під час перемир'я згідно з Мінськими домовленостями, російська диверсійна група проникла з тилу у їх укріп. райони і зав'язався запеклий бій. Олексій одним із перших кинувся на захист своїх товаришів, але граната перервала життя героя. У цьому бою загинуло ще два побратимюнака. Тоді ціною життя трьох захисників було отримано локальну перемогу. Згодом аеропорт здали, а життя героїв-захисників вже не повернути!

Можна прожити довге життя без особливих злетів і падінь не замислюючись, а для чого ти народився і живеш. Доля Олексія Дурмасенка зовсім інша і ніхто не здатен її змінити. Ми можемо лише уявляти, якою б вона була, якби не та біда, що прийшла до нашого дому. У Олексія були великі творчі плани, мрії, ідеї... А це, велика жага жити так, щоб не було соромно за себе і за Батьківщину.

Молоді хлопці, які загинули і продовжують, на жаль, гинути на Сході України, немов яскраві комети з'явилися в небі і залишилися у вічності. Вони були поряд зовсім недовго, але встигли зірвати близьких і друзів теплом власних сердець, закарбувавши свій образ у пам'яті назавжди.

КОРОНАЦІЯ ВЕСНИ

Поетична сторінка

Зі святом весни вітаємо,
Всіляких гараздів бажаємо,
Вдачі, здоров'я, тепла,
Нехай всі незгоди згорають до тла,
Щоб тільки добро у житті велося,
Хай збудеться все,
Що ще не збулося!

Луз березневий і верба,
І журавель,
вмостившись під вербою серед лугу,
Вищупує уже годину-другу
Проклюнутий пір'їнками щавель.

Стою.
Боюся птаха сполохнуть.
Боюся раптом пам'ять сколихнуть.
І все-таки торкаюся землі,
Беру й собі травинку
І куштую.

Який смачний сьогоднішній наш хліб
Із журавлем щасливо розкошую.

До Вас посміхається ранок весняний
Даруючи чистих небес голубинь.
Ви завжди прекрасні, кохані, жадані,
Серця зігріває Ваш погляд ясний.

Нехай Вам завжди посміхається доля,
Хай шириться простір для сонячних мрій.
Хай низько вклоняються квіти довкола,
Бо Ви у цей день – королеви весни!

Ось іде весна ланами,
Перелогами, лісами.
Де не ступить — з-під землі
Лізуть паростки малі.

Як опустить вниз правицю —
Зеленіє скрізь травиця.
Як лівицю підведе —
Всюди листя молоде.

На берізку гляне зблизька —
У сережках вся берізка,
До верби підійде — ба! —
В білих котиках верба.

А як здійме руку вгору
До блакитного простору —
З кожним помахом руки
Линуть з вірію пташки.

Розквітають в луках квіти,
Зеленіють в лісі віти.
Все зелене, молоде...
За весною літо йде!

Бажаєм щастя і тепла,
Весни, усмішок, сонця,
Щоб доля світла увійшла
До кожного віконця.

Хай навкруги цвіте бузок,
Та небо буде ясным;
І щоб життя було в жінок
Щасливим і прекрасним.

Аби завжди в душі у вас
Горів вогонь кохання;
І хай у цей весняний час
Здійсняться всі бажання!

Теплий промінь березневий
Розбудив дзвінку весну.
Ароматом квітів перших
День святковий огорнув.
Він вітання наші щирі
Передасть всім дамам милим,
Щоб жили в добрі і мирі
Щоб здійснились їхні мрії,
Щоб коханими були,
Щоб у радості цвіли!

Посміхніться! Тане сніг,
Щастя падає до ніг,
Нині Ваш весняний день
Квітів, сонця і пісень!

Хай теплом зігріє він
Дружби радісні хвилини,
Принесе як дар любов,
Посміхайтесь знов і знов!

Прилетіли журавлі,
Сіли в полі на ріллі,
То пасуться, то курличуть —
Мабуть, це Весну вже кличуть.

Ходять довгі журавлі,
Щось вишукують в землі,
Щось воркують, щось віщують,
Вже Весну, здається, чують.

А здаля вже крався лис...
Шиї витягли, знялись,
Закурликали з-під хмари
І злетіли на мочари.

У квітках летить Весна,
Журавлів шука й не зна,
Що вони їй вістунами
Відчиняють всюди брами.

Линуть в небі журавлі,
А курличуть до землі...
Линуть сірими ключами,
Відмикають білі брами.

З одного дерева ростем,
З одного кореня мицієм
І наша доля молодіє,
Як по весні дніпровий степ.

Ведем надію молоду
На вселюдські врожайні гони.
В однім ряду,
з одної крони
там наші яблука в саду.

У квітні — коронація весни!
Сніги зійшли.
Земля й тополі — голі.
А вже довкруг майдану, на роздоллі
Зухвало парубкують ясени.

Спішить ручай на зустріч до ріки,
Ляга на гул така зелена свіжість...
Весна дарує нам тепло і ніжність
З ласкавою і доброю руки.

Спадає день
На тихі світлі сні
У голови кладе найперше зілля...
У квітні — коронація весни
Весілля.

Земля зітхає ледве чутно
І прокидається від сну...
І березень дарує чудо,
Розпочинаючи весну.

Це чудо-в усмішках чарівних,
У морі квітів навкруги.
Ми Вас вітаємо, царівни,
Найкращі, милі, дорогі!

Ще тиждень тому завірюха
Ночами синіми мела.
Хапав мороз дітей за вуха,
А зараз глянть — весна прийшла!

В річках тепло ламає кригу
Та підтопляє береги.
На пагорбах уже відлига
І все радіє навкруги!

Весна святкує перемогу —
Раніше сонечко встає!
Струмок знайшов собі дорогу
Цілющу воду всім дає!

Всю землю красно завітчала
Природі стало не до сну!
Там, де нога її ступала, —
Вітали дівчину-весну!

О, весно, весно незбагненна!
Осанну все тобі співа!
Я точно знаю, що для мене
Не закінчилися дива!

ВИСОКА МІСІЯ МИСТЦЯ

У березні народилася Олена Владимірова, заслужений діяч мистецтв України, доцент кафедри монументально-декоративного живопису, яка святкує цього року свій ювілей.

З нашим навчальним закладом Олену Іванівну пов'язує не лише викладання, вона випускниця ткацького відділення Київського училища прикладного мистецтва. Рік отримання диплома – 1964 – останній, коли зі стін училища виходили художники декоративно-прикладного напрямку.

Після закінчення училища, яке згодом стало Київським художньо-промисловим технікумом, а ще пізніше – КДІДПМД ім. Михайла Бойчука, талановита художниця продовжила навчання в одному з найвідоміших творчих закладів СРСР – Московському вищому художньо-промислому училищі (Строгановці) на факультеті «Інтер'єр та його обладнання».

За плечима мисткині роки творчої праці, яка відображена у гобеленах, розписах, станковому та сакральному живописі.

За роки творчої праці художницею створено чимало робіт в техніці гобелену, яка за своєю сутністю є не чим іншим, як тканню фрескою. Гобелени О. Владимірової прикрашають громадські інтер'єри міст та сіл колишнього Радянського Союзу: Києва («Пісня», 1972; «Київ місто-герой», 1985; «Русь», 1978; «Берегиня», 1992; серія гобеленів «Древній Київ»; «Київська симфонія», 1987; «Київська лавра», 1996), Миколаєва («Цвіт папороті», 1970), Черкас («Історія землі Черкаської» та «Слава Черкащини 1983-1984»), Чернігова («Михайло Птах», 1989) та багатьох інших.

У 1987-1988 роках художниця виконує серію гобеленів для представництва посла України у Вашингтоні («Декоративний», «Чисте поле»), а в 1996 році створює гобелен «Чигирин» для презентаційної зали

Національного палацу мистецтв «Україна». Крім гобеленів у доробку мисткині – килими, виткані за народними мотивами, монументальні батіки – завіси для сцен, порт'єрні та меблеві тканини для інтер'єру представництва посла України у Вашингтоні.

З 1998 року Олена Владимірова присвячує свою творчість сакральному мистецтву. Під час відродження київської святині – Михайлівського

Золотоверхого монастиря (1998), разом з іншими художниками Олена Владимірова виконала монументальний живопис мурів, композиції «Собор Архангела Михаїла та небесних сил» і «П'яте чудо святої Варвари», серію з 10 ікон на фасаді

Михайлівського собору (1999). Це був перший широкомасштабний проект відбудови пам'яток культури в Україні. Крім згаданих композицій Оленою Владиміровою та Володимиром Прядкою створено монументальний живопис дияконника Михайлівського собору (у співавторстві з В. Пасівенком. 1999) та північної стіни і підбанника Варваринського приділу Михайлівського собору (2000). Центральна нава собору і Михайлівський дияконник розписані у візантійському стилі. Пензлю подружжя належать образ Архангела Михаїла, образи пророків, серед яких найвиразніше виглядають Аввакум, Данііл, Захарія а також Праотці Ной, Сіф, Мелхіседек та Іаков.

Зображення святих привертають увагу виразом стійкості і рішучості. Зрозуміла композиція, чіткі лінії, чисті та яскраві фарби допомагають сприймати розпис з першого погляду.

Маючи за плечима досвід розписів Михайлівського Золотоверхого собору, Олена Владимірова разом з Володимиром Прядкою в 2008 році з головою пори-

Наші ювіляри

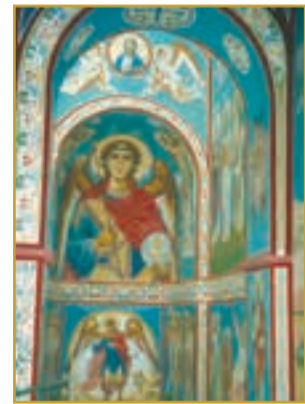
нає у роботу над стінописом в інтер'єрі Успенського собору Києво-Печерської лаври і присвячує їй декілька років життя.

Оленою Владиміровою у співавторстві з Володимиром Прядкою була написана серія історичних портретів українських гетьманів: Івана Виговського, Петра Дорошенка, Івана Мазепи, які були передані на постійне зберігання та експонування в Національний заповідник «Батури» (2009).

Прийшовши працювати в рідний навчальний заклад у 1993 році, Олена Іванівна збирала навколо себе однодумців, людей закоханих у монументальне мистецтво. Як фахівець високого ґатунку, який знає і вміє створювати власними руками все – від мініатюри до фрески і мозаїки, Олена Владимірова розкриває секрети творчості майбутнім мистцям, вчить універсальному володінню різними техніками, основам формотворення, композиції, заохочує студентів до сміливості і широти бачення, допомагає опанувати глибини майстерності.

Результатом її невтомної викладацької праці є надзвичайно високий рівень студентських робіт. А головне, Олена Іванівна вчить студентів берегти власну душу від впливу жорстокості, вседозволеності та аморальності.

Наостанок хочеться ще раз підкреслити, що у творчих роботах Олени Владимірової сучасність і свіжість рішень органічно поєднуються з національними і культурними традиціями. Це надає особливі переваги і завершеності її творам, свідчить про

її велику професійну майстерність.

Тож, побажаємо нашій колезі багато років плідної творчої праці, талановитих учнів, здоров'я й сил для звершення високої місії – бути МИСТЦЕМ!

МИСТЕЦЬКЕ ЖИТТЯ ЮЛІЯ СКАКАНДІ

Що може бути знаковим у житті відомого мистця, за оцінку його творчості друзями-колегами по мистецькому цеху.

Творча виставка, яка щойно відбулася в галереї «Мистець» з нагоди 70-річчя маестро акварельного живопису Юлія Скаканді, засвідчила, що життя вдалося.

Акварельні роботи з присмаком ностальгії за рідним краєм – Закарпаттям, дають можливість осягати велич природи у будь-який проміжок часу: весна, літо, осінь... Прізвище Скаканді знане на Закарпатті, це естафета поколінь від прадіда-діда до онуків. І саме ця виставка акварелей продемонструвала сміливість Юлія в цьому жанрі, адже це техніка, яка не терпить виправлень, це подих, впевненість в одному вірному мазку. Твори заслуговують на увагу і повагу, і тому закономірно, що мистець – представник Закарпатської школи мистецтва, носить висо-

ке звання заслуженого художника України.

Пейзажі – це передача психологічного стану природи, де масштабність поєднується з лірикою, захопленням красою панорами Карпат. Для творів мистецтва немає нічого гіршого за мовчазність. Адже кожен мистецький задум, втілений на полотні чи картоні, це прояв розуму, серця та душі художника. Присмними були виступи колег Юлія, це вдячність за титанічну багаторічну працю, за вболівання за рідний край. Подорожуючи зарубіжжям, Ю. Скаканді привозить витончені роботи у різних напрямках пейзажного мистецтва: сільські краєвиди, урбаністичні мотиви тощо. Колір і барви про-

никливіх пейзажів-сповідей виправлень, це подих, впевненість в одному вірному мазку. Твори заслуговують на увагу і повагу, і тому закономірно, що мистець – представник Закарпатської школи мистецтва, носить висо-

Іван ГУПІК
фото автора

Тематичні мотиви в сучасній вишивці

Повертаючись до захисту дипломних робіт студентів освітньо-кваліфікаційного рівня підготовки «Бакалавр», спеціалізації «Художня вишивка і моделювання костюма». Цього року випускники максимально наблизилась до створення композицій нової образності та трансформації художньої мови в народнійвишивці, зберігаючи коріння історичних традицій національного мистецтва. В дипломних роботах випускників відчувається активний потяг до експериментів, сучасних незвичних образних рішень композицій та пошуків нових виразальних засобів у створенні нетрадиційних сюжетів і мотивів народного вишивального мистецтва.

Розвиток композиційного мислення розкриває дипломна робота Москвіної Анастасії на тему: декоративне панно «Сон літньої ночі» (керівник Погорецька В.А.). Вдале використання автором прийомів монохромності в композиційному задумі, надає художньому твору відчуття цілості та витонченості, що цілком відповідає тематиці дипломної роботи. Основним композиційним вирішенням декоративного панно є казкова стилізація фантастично-красивого птаха. Москвіній вдалося за допомогою авторської стилізації передати складний пластичний простір композиції, ареальне сприйняття перетворень – на казкове і фантастичне видовище літніх снів.

Створення декоративного панно з чіткими ознаками української культури на основі декоративних розписів прочитується в дипломній роботі Люби Мошківської. Декоративне

панно «На сьогодні, на завтра, навк...» (керівник Феоклістова О.В.), наповнене джерелом яскравих мотивів української природи. Яскраві квіти і чарівні птахи є акцентом основної композиції. У центральній частині вишитого декоративного панно зображені стилізовані прекрасні дві пташки, їх обрамлює низка польових, лугових квітів. Серед розмаїття квітів, закохані птахи летять на зустріч один одному. Інтенсивність кольорів у декоративному панно зумовлена безмежною кра-

сою та колоритом української природи. Автор використав принципи побудови асиметрії, що ускладнює зображення твору, надаючи йому особливого емоційного навантаження.

Дивовижно зачарувала всіх дипломна робота Муригіної Олександрі – колекція авторських ляльок «Жіночі образи в літературних творах Тараса Григоровича Шевченка» (керівник Журавковська І.В.). Джерелом їх натхнення слугували літературні твори геніального Тараса Шевченка – великого українського поета і художника, чия любов до України, до її народу втілена в живому слові. Автор створила жіночі образи ляльок за поемами та баладами літературних творів: «Утоплена», «Сон», «Тополя», «Русалка», «Наймичка». Віртуозно володіючи високими художніми та технологічно професійними можливостями, Олександрі втілювала бажання філософські осмислити життя української жінки, її силу і слабкість, жіночність і благородство, символічно підносячи даний образ до вершин епічної виразності. Слід зауважити, що дипломна робота Муригіної є прекрасним прикладом для подальшого розвитку типології та функціонування авторської образної ляльки.

Долучилась до літературної творчості видатного поета і Тягло Тетяна з дипломною роботою «Декоративне панно за мотивами балади Т. Г. Шевченка «Лілея» «Весною процвітає я і цвітом при долині...» (керівник Костюкова В. М.). Адміністрація Літературно-меморіального будинку-музею Т. Г. Шевченка звер-

Фільм «Бойчук і бойчукізм»

31 січня у конференц-залі Центрального державного архіву-музею літератури і мистецтва України з нагоди експонування документально-художньої виставки «Плеяда бойчукістів» відбулася творча зустріч з українським кінорежисером Олександром Мурашовим та показ його документальної стрічки «Бойчук і бойчукізм».

На зустрічі Олександр Ігоревич розповів про виникнення наприкінці 1990-х років задуму щодо створення документального фільму про видатне мистецьке явище першої третини ХХ століття – школу монументального

мистецтва, засновником якої був відомий митець-педагог Михайло Бойчук, котрий виховав плеяду таких відомих художників, як Софія Налепинська, Тимофій Бойчук, Василь Седляр, Іван Падалка, Оксана Павленко, Охрим Кравченко, Григорій Довженко та ін.

Після демонстрації фільму «Бойчук і бойчукізм» відбулася бесіда кінорежисера з глядацькою аудиторією у форматі «запитання – відповідь».

На зустрічі були присутні студенти з кафедри монументально-декоративного мистецтва нашого інституту.